

Het overwinnen van de emoties om de vrede een kans te geven

Momenteel leven we in 'spannende tijden' of iets minder diplomatisch, we staan aan de rand van WOIII. Er is echt niet veel nodig om nog meer en nog ergere wapens te laten kletteren. Hoewel er momenteel in Oekraïne nog volop Houwitsers, tanks en ander wapentuig actief zijn is de kans op een grotere confrontatie door de gruwel van Hamas van zaterdag 7 oktober exponentieel toegenomen. Nog meer dan Oekraïne komt in Israël de ganse wereld samen. Niet alleen de Joden en de Palestijnen maar ook de Arabieren, de Perzen (Iran), de Russen, de Europeanen en ook de Amerikanen. Alles en iedereen is verbonden met dit land of voelt er zich op de een of andere manier door aangesproken. Daarom maakt de onverwacht aanval van Hamas en de reacties op deze aanval zoveel los en is de situatie nu uitermate precair.

De reacties van de Israëliëse bevolking die om wraak roepen zijn begrijpelijk. Helaas zijn er ook politici die de totale vernietiging van de Palestijnen in Gaza wensen. De geschiedenis leert ons echter dat wraak niet leidt tot rust en vrede. Zo is het bijvoorbeeld gekend dat de doodstraf geen enkele invloed heeft op de criminaliteit. Ook wraak op de Palestijnen, zeker zonder onderscheid te maken tussen de bevolking en Hamas zal vroeg of laat enkel tot meer bloedvergieten leiden.

Ik stel mij nu de vraag wie kan er nu onder deze omstandigheden een eerste diplomatisch initiatief kan nemen om verdere escalatie te vermijden. In eerste instantie zal er noch van Israëliëse noch van Palestijnse zijde iets kunnen gebeuren. Met de verkiezingen die er op Amerikaanse bodem met rasse schreden zitten aan te komen zullen we allicht van ginder ook niet veel moeten verwachten. Is Biden een topdiplomaat? De Europeanen met Ursula von der Leyen steunen Israël en Charles Michel lijkt verder te slapen. De Russische diplomatie mogen we gezien de situatie in Oekraïne allicht ook uitsluiten. In eerste instantie zie ik helaas niet veel mogelijkheden tenzij de Arabische wereld eensgezind een diplomatische vuist kan maken. Maar misschien gebeurt er achter gesloten deur dan we durven denken.

Wat ik hier toch even wens te onderstrepen is het belang om uit de emotionele (wraak)gevoelens te komen omdat net daardoor de polariteit toeneemt. Op die manier steunen we zonder het te beseffen en zonder het te willen een mogelijke oorlog. Het lijkt mij beter om niet voor een partij te kiezen. Het lijkt mij belangrijk om begrip te krijgen voor de situatie en dat we een gevoel krijgen voor de hopeloosheid waarin velen zich momenteel bevinden. We kunnen ons een ideaal denken dat de mensen er minstens in hun basisbehoeftes kunnen voorzien en dat het er voor alle partijen leefbaar is. Hierdoor moeten we eerst onszelf verheffen uit de emotionele bindingen of toch minstens de innerlijke haat overwinnen die we tegenover de anderen hebben.

Laten we misschien eerst de ingewikkelde en pijnlijke geschiedenis van het Midden-Oosten voor wat ze is om te kijken hoe de bevolking er ondanks het grote lijden toch er het beste van kan maken.

Allicht denken velen dat het er allemaal niet toe doet hoe wij denken, voelen en handelen. Toch wel want ons bewustzijn overstijgt de persoonlijke grenzen. Hoe wij ons al dan niet onder elkaar verbinden heeft een uitwerking op onze ruime omgeving. Laten we minstens de haat in ons niet verder groeien zodat we geen krachten geven voor een derde wereldbrand. Als het ons lukt om de haat in ons te overstijgen en kunnen we gedachten maken over een meer menselijke wereld of krijgen we een gevoel in welke toestand de mensen in het Midden-Oosten leven, dan is het misschien niet te laat om deze derde wereldbrand te verhinderen.

